

Til lovforslag nr. L 81. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 28. marts 1996*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og retsplejeloven

(International strafferet)

§ 1

I lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, indsættes efter »kun«: », jf. dog kapitel 3 a,«.

2. I § 13 ændres »retsplejelovens kapitler 68, 69, 71 og 72,« til: »retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse, kapitel 70 om varetægtsfængsling, kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 75 b om beslaglæggelse,«.

3. I § 17, stk. 3, ændres »retsplejelovens kapitler 71 og 72« til: »retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling«.

4. Efter § 18 indsættes:

»Kapitel 3 a

Forenklet behandling af sager om udlevering

§ 18 a. Udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union kan ske på grundlag af en eftersøgning efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Eftersøgningen skal indeholde oplysning om den eftersøgte identitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser samt den beslutning om anholdelse eller

fængsling eller den dom, der danner grundlag for eftersøgningen med henblik på udlevering.

§ 18 b. Efter modtagelsen af en eftersøgning iværksætter politiet uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

Stk. 2. §§ 13 og 14 finder tilsvarende anvendelse. Foranstaltninger, der er truffet efter § 13, skal ophæves, såfremt anmodning om udlevering, jf. § 11, ikke er modtaget senest 30 dage efter anholdelsen. I særlige tilfælde kan retten dog forlænge denne frist.

§ 18 c. Udlevering på grundlag af en eftersøgning kan kun ske, hvis den, der begæres udleveret, i et retsmøde meddeler samtykke til udlevering. Meddeler den pågældende ikke samtykke, behandles sagen efter reglerne i kapitel 3. Den pågældende kan endvidere meddele samtykke til at blive draget til ansvar og blive udleveret videre til en tredje medlemsstat for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der sker udlevering for. Retten vejleder den pågældende om følgerne af samtykke efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Er der meddelt samtykke efter stk. 1, 1. pkt., forelægges spørgsmålet om udlevering justitsministeren til afgørelse. Finder justitsministeren, at betingelserne for udlevering utvivl-